హృదయంలో పవిత్ర భావములను పెంపొందించుకొనుటయే విద్య

సకల విద్యలు నేర్చి సభ జయించగవచ్చు
వీరుడై రణమందు పోరవచ్చు
రాజరాజై పుట్టి రాజ్య మేలగవచ్చు
హేమ గోదానముల్ యీయవచ్చు
గగనమందున చుక్కలు లెక్కగొనవచ్చు
జీవరాసుల పేర్లు చెప్పవచ్చు
కాని దేహేంద్రియములరికట్టి మనసునిల్పి
అంతర్ముఖము చేసి అనవతరము
నిశ్చల సమాధి చిత్తులై నిలువలేరు

మనసు నిగ్రహంబె మంచికి మార్గంబు
మనసు నిగ్రహంబె మహిని శక్తి
నిగ్రహంపు శక్తి నీరధి ముత్యంబు
మరువబోకు డిట్టి మంచిమాట

దివ్యాత్మ స్వరూపులైన విద్యార్థినులారా! విద్యాబోధకులారా! విద్యాభిమానులారా!

జీవితము చాలా విలువైనది. పవిత్రమైనది. జీవింప తగినది. జీవితములో యిలాంటి సదవకాశములు చాలా తక్కువ. మానవుడు తన జీవితములో ఆశించిన ఆశయాలను నెరవేర్చుకునే నిమిత్తమై అనేక విధములైన బాధలు పడుతుంటాడు. ఒక్క ఆశయముతో

srisathyasaivachanamrutam

తృప్తిపొందే స్వభావముకాదు, మానవునిది. అనేక ఆశలను నెరవేర్చుకొని ఆదర్శాన్ని నిరూపించి దేశమునకు సేవలు సలపాలని ఆశిస్తుంటాడు. ప్రాచీనకాలము మొదలుకొని నేటివరకు మంగళ కార్యములకు, పవిత్రమైన శుభకార్యములకు ముందుగా దీపమును వెలిగించటము, దీపారాధన గావించటము, దీపమునకు నమస్కరించటము భారతీయులయొక్క సాంప్రదాయము. ఈ దీపమునందు ఒక విశిష్టమైన శక్తి వున్నది. దీనికున్న శక్తి ప్రపంచంలో యే యితర పదార్థమునకు లేదనియే చెప్పవచ్చు. చీకటిని దూరముచేసి, ప్రకాశమును అందించే స్వభావము యీ దీపమునందున్నది. కనుకనే భారతీయులు దీపమును వెలిగించటము, నమస్కరించటము, ఆరాధన చేయటము. యిలాంటి ఆచారములు మూఢమైనవి కావనే సత్యాన్ని గుర్తించి, వర్తించాలి. ఇందులో అనేక అంతరార్థములుంటున్నాయి. ఈనాటి మానవులు పవిత్రమైన అంతరార్థమును గుర్తించకొనలేక అంతరార్థమునకు నానార్థములు కల్పించి అనర్థములు మాత్రమే స్వీకరించి యథార్థమును విస్మరిస్తున్నారు. దీనియొక్క అంతరార్థమును బాలికలైన మీరు గుర్తించటం అత్యవసరం.

అంతర్జ్యోతిని వెలిగించుటకు వైరాగ్యమనే ప్రమిద, భక్తియనే తైలము, ఇంద్రియనిగ్రహమనే వత్తి మరియు తత్త్వజ్ఞానమనే అగ్గిపెట్టె అవసరము

దీపము చీకటిని దూరము గావించటమేకాకుండా జ్వాలలు ఊర్ధ్వముగా ప్రయాణం చేస్తాయి. దీపమును యెక్కడ పెట్టినా జ్వాలలు ఊర్ధ్వముగానే ప్రయాణము చేస్తాయి. ఊర్ధ్వముగా పోవటం జ్ఞానమనియు, దైవత్వమునకు ప్రయాణముచేసే దివ్యత్వమనియు దీనియొక్క అంతరార్థమును ప్రబోధిస్తూ వచ్చారు. ఊర్ధ్వగతి అనగా ఉన్నత స్థానమునకు ప్రయాణము సలిపే మార్గము. అథోగతి పాపమునకు బయలుదేరేదని, అజ్ఞానమునకు మూలకారణమని మరొక అర్థము. దీపమునందున్న రెండు విశిష్ట గుణములను మనము చక్కగా గుర్తించినప్పుడే దీనియొక్క విశిష్టతనుకూడా మనము అర్థముచేసుకోటానికి అవకాశం వుంటుంది. ఇంతేకాక దీపము వెలిగించవలెనన్న ప్రమిద, నూని, వత్తి, అగ్గిపెట్టె యీ నాలుగు పదార్థములుంటుండాలి. దీపము బాహ్యముగానున్న చీకటినిమాత్రము

srisathyasaivahamrutam

దూరము చేయుచున్నది కాని అంతర్ చీకటిని దూరం గావించుటకు వీలుకాదు. అంతర్జ్యోతిని వెల్గించుటకు నాల్గు పరికరములు అత్యవసరము. వైరాగ్యమే ప్రమిద. భక్తియే తైలము. ఇంద్రియ నిగ్రహమే ప్రధానమైన వత్తి. తత్త్వజ్ఞానమే అగ్గిపెట్టె. ఈ నాలుగు పదార్థములు లేకుండిన దీపము వెలగలేదు. ప్రమిద లేకపోయినా, నూనెలేకపోయినా వెలిగించుటకు వీలుకాదు. వత్తి లేకపోయిన అసలే వీలులేదు. అగ్గిపెట్టె లేకపోతే మూడు వుండికూడా నిరుపయోగమైపోతాయి. అవినాభావసంబంధములు, అన్యోన్యాశ్రయములే యీ నాలుగు. ఒకదానికొకటి ఆధారం చేసుకున్నప్పుడే మనయందు యీ ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశిస్తుంది. ఈనాడు మానవుడు తనయందున్న దివ్యత్వాన్ని తాను గుర్తించుకొనలేక జగత్తునందున్న సమస్తాన్ని గుర్తించ ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఇదియే మూర్ఖత్వం.

త్రుప్పుపట్టినచో దాని దులపవచ్చు
విత్తునుండి పొట్టను వేరుచేయగవచ్చు
కోరి అజ్ఞానమును తరుమగొట్టవచ్చు
కాని మూర్ఖుని సంధింపనలవికాదు

ఈ మూర్ఖత్వమును యేవిధముగాను దూరము చేయుటకు వీలుకాదు. అనాదికాలమునుండి మనయందు మూర్ఖత్వము కరడుగట్టుకొని వుంటున్నది. ఏ విషయమునందైనా స్వార్థము, స్వప్రయోజనము-ఈ రెండు లేకుండా మానవుడు ఒక్క అడుగైనా ముందుకు వేయలేడు. ఏ పనిచేసినా, ఏది తలంచినా ఏమి చూచినా, ఏమి చెప్పినా, ఏమి విన్నా దీనివెనుక స్వార్థము కదులుతూనే వుంటున్నది. ఈ స్వార్థమే, స్వప్రయోజనమే జీవితముయొక్క లక్ష్యమా? కాదు. కాదు. పరార్థము, పవిత్రము యీ రెండింటియొక్క యథార్థమే మానవునియొక్క జీవితమని గుర్తించాలి. బాహ్యమైన చీకటిని పోగొట్టే యీ దీపము, అజ్ఞానాంధకారముతో నిండిన అంతర్తత్త్వాన్ని యేమాత్రము విచారించ లేకపోతున్నది.

రావణుడు మహాబలవంతుడు, తపఃశక్తి సంపన్నుడు అయినప్పటికి రాగ, ద్వేషములచే పతనమయ్యాడు

హనుమంతుడు లంకకు వెళ్ళి రావణునిపైనున్న క్రోధముచేత అగ్గి పెట్టాడు, లంకకు.

srisathyasaivachanamrutam

లంకంతా భస్మమై కాలిపోతున్నది. ఆ అర్ధరాత్రి సమయమునందు లంకాపట్టణము అగ్నిజ్వాలలమధ్య పట్టపగలుగా కనిపించింది హనుమంతునికి. అంతకుముందు లంకంతయు పట్టపగలుగా వుండినప్పటికి రావణునియొక్క హృదయము మాత్రము చిమ్మ చీకటి క్రమ్ముకొని వున్నది. కారణమేమిటి? అంతర్‌చీకటి. కామ, క్రోధములచే నిండిన హృదయము. ఇక్కడ యెన్ని దీపములు వెలిగించిననూ వెలుగురాని ప్రదేశము. కనుక, రావణునియందున్న దుర్గుణములను, దురాలోచనలను, దుశ్చింతలను దూరము చేయాలంటే జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించాలి. రావణుడు సామాన్యుడుకాడు. అతనికి పది తలలు. ఏమిటీ విచిత్రమని మీరనుకోవచ్చును. కామక్రోధలోభమదమాత్సర్యములు ఆరు, అంతరింద్రియములైన మనసు, బుద్ధి, చిత్తము, అంతఃకరణ నాలుగు చేరితే పది తలలు. కాబట్టి యీ పది తలలతోకూడిన ప్రతి మానవుడు రావణుడే అని చెప్పవచ్చును. ప్రతి మానవునియందు యీ పది గుణములు నిండి వుంటున్నవి. అంతియేకాదు, రావణుడు బ్రహ్మ మానసపుత్రుడు. కుబేరుడు అతనికి అన్న. మహాబలవంతుడైన కుంభకర్ణుడు అతనికి సోదరుడు. ఇంద్రుని జయించిన ఇంద్రజిత్తు అతని కుమారుడు. ఇలాంటి గొప్ప బలవంతుల సంబంధముతో, పది తలలతో, యిరువది చేతులతో వుండినవాడు, అనేక శక్తిసామర్థ్యములు కలిగినవాడు, తపఃశక్తి సంపన్నుడు అయినప్పటికి తనయందు రాగద్వేషములనే దుర్గుణములు వుండటంచేత తాను పతనమైపోటమే కాకుండా రాజ్యాన్నికూడా పతనము గావించుకున్నాడు.

మానవుడు ఈనాడు ఉపాధి భేదములే చూస్తున్నాడు గాని, ఆత్మసంబంధమును యేమాత్రం యోచించటం లేదు

మానవుడు నవగ్రహములే ప్రధాన గ్రహములుగా భావించరాదు. రాగద్వేషములనే రెండు గ్రహములకు గురికావటంచేత మానవత్వం దినదినానికి నైతికముగా దిగజారిపోతున్నది. మానవత్వాన్ని మనము పవిత్రముగా వుపయోగ పెట్టాలనుకున్నప్పుడు మానవత్వంలో వుండిన దివ్యగుణాలను విచారించాలి. నిత్యసత్యమై ప్రకాశించుచున్న ప్రాచీన సంప్రదాయాలను కాలానుగుణ్యముగా నేటికి సమన్వయముగావించి

srisathyasaivahini.in

సంరక్షించుకోటమే నేటివిద్యయొక్క విధానము. అయితే ప్రాచీన సంప్రదాయములైన సత్య ధర్మములను మనము విస్మరించి అసత్యము, అన్యాయము, అక్రమములే విశ్వసించి మన జీవితము దానికే అంకితము గావిస్తున్నాము. ఇదే పశుత్వముతోకూడిన మానవత్వము. ఈ మానవత్వంలోవున్న దివ్యత్వాన్ని మనము వెలిగించుకోవాలి కాని మానవత్వంలో వున్న పశుత్వాన్నిగాని, దానవత్వాన్నిగాని పెంచుకోరాదు. మానవుడు కేవలం ఒక్క స్వరూపమే కాదు. మానవ దైవత్వం, మానవ దానవత్వం, మానవ రాక్షసత్వం, మానవ పశుత్వం, మానవ మానవత్వం ఐదు విధములైన గుణములతోకూడినది యీ మానవత్వం. ఇవే పంచేంద్రియములు, పంచజ్ఞానములు, పంచకోశములు, పంచభూతములు. దీనికి యే పేర్లయినా మనం పెట్టుకోవచ్చు. అయితే మానవునియందు యీ విధమైన వాసనలు వుండటంచేత తన తత్త్వాన్ని తాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు. అనగా తానెవరు? తాను తానై వుండికూడ యేదో రూపనామములను ఆధారము చేసుకొని బ్రతకటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. నేను బాలుడు, నేను బాలిక, నేను వృద్ధుడను, నేను వృద్ధురాలను, ఈ విధమైన భావములు, భేదములు దేహమునకు సంబంధించినవేగాని ఆత్మకు సంబంధించినవికావు కదా! నేను బ్రాహ్మణుడను, నేను శూద్రుడను అని ఉపాధి ఆధారంగా వుచ్చరిస్తున్నాడేగానీ ఆత్మసంబంధం తాను యేమాత్రము యోచించటంలేదు. ఇవన్నీ దేహమునకు సంబంధించినవే!

దేహము పాంచ భౌతికము దేహము కూలకతప్పదెప్పుడున్
దేహి నిరామయుండు గణుతింపగ దేహికి చావుపుట్టుకల్
మోహనిబంధ బంధనల ముద్రలులేవు నిజంబుచూడ యీ
దేహియె దేవదేవుడు మదిన్ గణుతింపగ ఆత్మరూపుడౌ

ఈ దేహమందున్న ఆత్మతత్త్వాన్ని మనం విస్మరించటంచేత దేహతత్త్వమునే మన ప్రధాన లక్ష్యములో పెట్టుకొని జీవించటానికి పూనుకుంటున్నాము. ఇది విద్యయొక్క గమ్యముకాదు. విశిష్టతకాదు.

విద్య జీవితనిమిత్తమేగాని, జీవననిమిత్తము కాదు

srisathyasaivahini.org / srisathyasaivachanamrutam

విద్య అనగా జీవిత నిమిత్తమేగాని జీవించే నిమిత్తం కాదని విద్యార్థినులు గుర్తించాలి. ఇంద్రియ నిగ్రహము విద్యార్థులకు అత్యవసరము. What is the essence of education అనే ప్రశ్న మనలో మనం వేసుకున్నప్పుడు the essence of education is concentration of mind, not collection of facts. జగత్తులో జరిగే విషయాలు మనము క్రోడీకరింపచేసుకుంటున్నామేగాని మననుండి యేమి బయలుదేరుతుంది, మనలోపల యేమివుంటున్నది, అనే విషయాన్ని యేమాత్రము విచారణ చేయటంలేదు. ప్రపంచంలో యే దేశములో యేయే వార్తలు వస్తున్నాయి అని వార్తాపత్రికలు మనము చదువుతున్నాము. మననుండి వచ్చే వార్త యేమిటి అని తన సువార్తను తాను గుర్తించుకోలేకపోతున్నాడు, మానవుడు. అనర్థములు కల్పించే వార్తలు మాత్రమే మన లక్ష్యముగా భావిస్తున్నాము. ఇవన్నీ తాత్కాలికము, క్షణభంగురము. ఈనాడొక news paper చదివినామంటే రేపటికది waste paper అయిపోతుంది. రేపటి దినం అదే పేపరు యెవరూ చదవరు. తిరిగి క్రొత్త పేపరు చదవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. అదే రీతిగా ఒకతూరి మనం మానవులుగా జన్మించాము. తిరిగి వచ్చే జన్మలో మానవత్వం కావాలని మనం ఆశించటం. చదివిన పేపరునే చదివినట్లుగా వుంటుంది. ఇది waste paper. మన taste అది కాకూడదు. మున్ముందు జరుగబోయే భవిషత్యును యోచించుకోవాలి.

వర్తమానమును మరచిపోవటమే జగత్తులో నేటి అలజడులకు మూలకారణము

విద్యార్థినులారా! ఈనాడు జగత్తులో వ్యాపించిన అల్లకల్లోలములకుగానీ, అశాంతికిగానీ, అక్రమాలకుగానీ, అధర్మానికిగానీ, అసత్యానికిగానీ మూలకారణమేమిటని మీరు విచారించాలి. వృద్ధులైనవారు తమయొక్క గతాన్ని గూర్చి విచారిస్తూ వుంటున్నారు. "మా బాల్యములో యిట్లావుండేది, మా వయస్సులో యిట్లావుండేది, మా education టైమ్‌లోయిట్లావుండేది, మా marriage టైమ్‌లో యిట్లావుండేది. ఆనాడే మంచికాలము. ఆనాడే పవిత్రమైన దివ్యమైన, సత్యమైన కాలము", అని వారు గతమును గురించి చింతిస్తూ ఆనందిస్తూవుంటారు. ఈనాటి యువకులు చూస్తామా భవిష్యత్తును గురించి plan వేస్తూ వుంటారు. "నా చదువు ముగించిన తరువాత, నాకు పెండ్లి జరిగిన తరువాత నేను foreign

tour చేసిన తరువాత, ఉద్యోగములో చేరిన తరువాత", అని యింకా యెన్నెన్నో వూహాగానాలు చేస్తూ వుంటారు. ఈనాటి యువకులంతా భవిషత్యును గురించి, వృద్ధులంతా గతాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ యిద్దరూ చేరి వర్తమానాన్ని మరచిపోతున్నారు. ఈ వర్తమానాన్ని మరచటమే జగత్తులో నేటి అలజడులకంతా మూలకారణము. ఇది present. Not ordinary present. This is Omnipresent. ఇది త్రికాలాబాధ్యము. గడిచిపోయినదాని result వర్తమానములో వుంటున్నది. రాబోయే భవిష్యత్తుకూడ వర్తమానంపై ఆధారపడివున్నది. మనం తిన్నదే నేడు త్రేపుతున్నాము. ఇప్పుడు తిన్నదే రేపు త్రేపుతాము. కాబట్టి రాబోయేదిగాని, గడిచిపోయినదిగాని వర్తమానములో వుంటున్నది. వర్తమానములో నీవు బాగుంటే భవిష్యత్తులో నీ జీవితము దివ్యమైనది, నవ్యమైనదిగా వుంటుంది. కనుక, వర్తమానంలో నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వర్తించుకునే కంకణాన్ని ధరించాలి. వర్తమానంలో తప్పులు చేసినామంటే యిదే భవిష్యత్తుకు కారణంగా వస్తుంది. కనుక, ఏదైనా కార్యము చేసే సమయములో హృదయపూర్వకముగా ఆ పనిచెయ్యాలి. Duty is GOD, work is worship. ఈ రెండింటియందే మనయొక్క జీవితము, విద్యలను అంకితము గావించుకోవాలి. ఎప్పుడో రాబోయేది మనము యోచిస్తున్నామంటే రాబోయేది యేమి surety. రేపు రేపు అంటే రేపటివరకు మనము వుంటామనేది సత్యమా? నిన్న గడిచిపోయింది. ఎన్ని కోట్లు యిచ్చినా అది తిరిగి వెనుకకురాదు. కాబట్టి past is past, forget the past; don't brood over the future. Live in the present. Be happy. వర్తమానంలో సంతోషంగా వుంటుండి నీ కర్తవ్యాన్ని నీవు నిర్వర్తించుకొనే కంకణాన్ని ధరించాలి.

మతులు మంచివిగా ఉంటే మతమేమి చేస్తుంది?

కన్న తల్లితండ్రులకుగాని, పోషించిన వ్యక్తులకుగాని, బోధించిన గురువులకుగాని, చేపట్టినవారికిగాని తగిన కృతజ్ఞత అందించాలి. ఇదే మానవత్వంలోని ప్రధానలక్షణము. ఈనాడు కృతజ్ఞత కౄరత్వంగా మారిపోయింది. మంచి చేసినవారికే చెడ్డ చేస్తున్నారు. ఉపకారం చేసినవారికే అపకారం తలపెడుతున్నారు. ఇది మానవత్వంకాదు.

srisathyasaivachanamrutam

అపకారంచేసినవారికైనా మనం వుపకారం చేయటానికి ప్రయత్నించాలిగాని ఉపకారికి అపకారము చేయటం యెంత తప్పు?

అపకారికినుపకారము
నెపమెన్నకచేయువాడు నేర్పరిసుమతీ.

అన్నారు. కనుక, అపకారం చేసినవారికి వుపకారంచేసే దివ్యత్వంలో వుంటుండాలి. సంకుచిత భావాలతో, సంకుచిత మార్గం మనము అవలంబించరాదు. మనం యెవరు? భారతీయులం. అందరూ భారతీయులే. అందరూ ఒక తండ్రి బిడ్డలే! మానవత్వంయొక్క యేకత్వాన్ని మనం గుర్తించాలి. ఇదే brotherhood of man, fatherhood of God. ఈ కులము, మతము అనే సంకుచిత భావాలంతా అభివృద్ధిగావించుకోవటంచేతనే మనం మానవత్వంనుండి పశుత్వంకంటే హీనస్థితికి దిగజారిపోతున్నాము. నిజంగా మతములు, కులములు కేవలము మనం కల్పించుకున్నవి. మానవ కులం ఒక్కటే! There is only one caste, the caste of humanity; there is only one language, the language of the heart; there is only one religion, the religion of Love. ఈ మూడింటితోనే మనం పోవాలి. నేను ఫలాని మతమునకు చెందినవాడను, హిందువును, ముస్లిమును అనుకునేవాడు మతంయొక్క తత్త్వం తెలియని మూర్ఖుడనే చెప్పవచ్చు.

మతములన్ని కూడి మంచినే బోధించె
తెలిసి మెలగవలెను తెలివితోడ
మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది
వినుడు భారతీయ వీరసుతుడ.

మతులు మంచివిగా వుంటే మతమేమిచేస్తుంది. మనము మతులు చెడగొట్టుకుంటున్నాము. మతి చెడినవానికి mental hospital లో ప్రవేశం వుంటుంది కాని, ప్రపంచములో ప్రవేశము లేదు. సంకుచిత భావాలు, ప్రాంతీయ దురభిమానాలు మనలో యేమాత్రము వుండకూడదు. అందరు ఒక్కటే! మనం భారతీయులం. దేశముయొక్క విశిష్టతను, దేశముయొక్క గౌరవ మర్యాదలను కాపాడుకోలేనట్టి యీ చదువులు

srisathyasaivachanamrutam

యెందుకు? చదువులో సారాన్ని గుర్తించాలి. చదువు అంటే కేవలము గ్రంథపరిచయం కాదు. ఈ గ్రంథపరిచయంయొక్క energy నేడు, రేపు; మరునాడు allergy. గ్రంథపరిచయంతో వచ్చేదేమీ లేదు. హృదయంలో పవిత్రమైన ఆదర్శాన్ని పెంచుకోవాలి. అది నిజమైన విద్య. విద్య అంటే తలభారమైన డిగ్రీలు తీసుకొని, ప్రతి ఆఫీసు దగ్గరకు వెళ్ళి 'నాకు ఉద్యోగం, ఉద్యోగం' అని భిక్షమడిగే స్థితికి రాకూడదు, మన భారతీయులు. తమ స్వశక్తిపై ఆధారపడి జీవితాన్ని పోషించుకునే దివ్యశక్తిని సంపాదించుకోవాలి. దానివల్లనే మానవత్వంలోని దివ్యత్వం అభివృద్ధి అవుతుంది.

ప్రతి మానవుని హృదయమందు ఆధ్యాత్మికం అత్యవసరం

విత్తనం మట్టిలోవేసి నీరుపోస్తే మొక్క వస్తుంది కాని టిన్‌లో పెట్టి నీరు పోస్తే కుళ్ళిపోతుంది. కనుక, మనం దీనిని యెక్కడపెట్టి పోషించాలి అనే విషయాన్ని గుర్తించాలి. సత్యమనే మొక్క ఆధ్యాత్మికమనే మట్టిలో పెట్టితే అభివృద్ధిగాంచుతుంది. ప్రతి మానవుని హృదయమందు ఆధ్యాత్మికం అత్యవసరం. ఈ ఆధ్యాత్మికం లేకపోవటంచేతనే యీనాడు భారతదేశములో నైతిక విలువ దినదినమునకు దిగజారిపోతుండాది. తల్లి, తండ్రి అంటే గౌరవం లేదు. భర్త, భార్యలమధ్య విశ్వాసం లేదు, కొడుకులు, బిడ్డలు అంటే ప్రేమ లేదు. ఇలాంటి అవిశ్వాసంతో కూడిన బ్రతుకెందుకు? ఇది బ్రతికి చచ్చిన వానితో సమానమే! మన head, మన blood, మన food, parents gift అనే సత్యాన్ని మనము విశ్వసించాలి. అలాంటి parentsకు gratitude యివ్వాలి. ఈనాడు నీవు పేరెంట్సుకు వ్యతిరేకంగాపోవటంచేత వారి మతులు చెడగొడుతున్నావు. రేపు నీ బిడ్డలు నీకావిధముగాచేస్తే నీకు మతియెంత చెడిపోతుంది? చెప్పు. ఆ సత్యాన్ని నీవు గుర్తించాలి. 'నా తల్లితండ్రులను నేను ఏ బాధపెడితే అదే బాధ నాకు తరువాత లభిస్తుంది', అనే విషయాన్ని నీవు గుర్తుంచుకోవాలి. విత్తనమెట్టిదో మొక్క అట్టిది. ఎట్టి మొక్కయో అట్టి ఫలము. అంతా Reaction, Resound, Reflection. ఇది తప్పినదికాదు. కనుక, భవిష్యత్తులో నీవు ఉన్నతస్థితికి రావాలంటే వర్తమానంలో నీవు నీ తల్లితండ్రులను గౌరవించాలి. 'వర్తమానంలో మంచిగా నడుచుకోవాలి. దివ్యమైన, ఆదర్శమైన జీవితము

srisathyasaivachanamrutam

అందించాలి', అనే జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధిపరుచుకోవాలి. ఇదే నిజమైన విద్య.

మానవునికి ఇహము, పరము రెండూ అవసరం

ఏవో కొన్ని subjects మీరు నేర్చుకొనవచ్చును. ఉత్తీర్ణులు కావచ్చును. దాంట్లో మీరు specialise చేయవచ్చును. కాని అది లోకంలో పొట్టకూటికోసం. జీవిత ఉద్ధారంకోసముకూడా ఒకటివుండాలి. జీవనోపాధి ఒకటి. జీవితపరమావధి మరొకటి. జీవనోపాధితోనే మన జీవితము అంతం కావటంలేదు. జీవితపరమావధికూడా వుంటుండాలి. మనము మన energyని యెన్నో విధములుగా పాడుచేసుకుంటున్నాము. నిజముగా మానవునియందున్న దివ్యశక్తి అతీతమైనశక్తి. ఈ అతీతశక్తిలో bad look, bad hearing, bad talk, bad thoughts, bad deeds ఈ ఐందింటిలో మన energyని పాడుచేసుకుంటున్నాము. కన్నులతో చూసే సమయంలో యెంత దివ్యశక్తి పాడైపోతున్నది. మీరు చక్కగా యోచించుకోవచ్చు. కన్నులు లేనివానికి యెంతో దివ్యశక్తి వుంటుంది. కారణమేమిటి? ఆ కన్నులతో energy ని పాడుచేసుకోలేదు. కనుకనే తెలివితేటలు వారిలో అధికముగా వుంటాయి. కన్నులున్నవారు పగటిపూట speedగా నడుస్తున్నాడు. రాత్రి పూట తబ్బిబ్బైపోతారు. కాని కన్నులు లేనివాడు పగలు, రాత్రి సమానంగానే నడుస్తాడు. ఆ సమత్వం వానియందు వుంటున్నది. కారణం, ఆ energyని వాడు waste చేసుకోవటంలేదు. Dumb and deaf వాళ్లలో energy మరింత అధికంగా వుంటుంది. ఇంద్రియాలయొక్క ఉపయోగము యెంతవరకు తగ్గించుకుంటూ పోతుంటామో వాటి energy మరియు అట్టివాని తెలివితేటలు అంత అధికంగా వుంటాయి. తెలివితేటలు వుండి ప్రయోజనంయేమిటి? వాటిని సద్వినియోగ పరచుకుంటురావాలి. ఈనాటి విద్యార్థులకు, విద్యార్థినులకు కావలసినంత తెలివితేటలు ఉంటున్నాయి. Knowledge మితిమీరిపోయి అహంకారముతో తన knowledge ని పాడుచేసుకొంటున్నాడు, మానవుడు. Knowledge వుండగానే సరిపోదు, జీవితంలో balance రావాలి. జీవితమంతా balance మీద ఆధారపడి వుంది. Knowledge ని skill చేసినప్పుడు balance correct గా వుంటుంది. కానీ మన knowledge ని అహంకారంచేత kill చేస్తున్నాము, balance తప్పిపోతూవుంది.

srisathyasaivachanamrutam

Balance తప్పిపోయేటప్పటికి అస్తవ్యస్తంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. మానవత్వంలో ఒక్కక్షణమైన యేకాగ్రత లేకుండా పోవటానికి కారణంయేమిటి? Knowledgeని సక్రమమైనమార్గంలో పెట్టక వక్రమార్గంలో ప్రవేశపెట్టటమే! ఇదంతా artificialగా వుంటుంది. దీనితో ప్రయోజనంలేదు. Art is out side, heart is inside. Art should come from the heart. Art అంతా heart నుండి వస్తూవుంది. అటువంటి Heartను మరచిపోతున్నారు. Artను attract చేస్తున్నారు. ఇదే యినాటి విద్యార్థుల విషయము. మొన్న ప్రశాంతినిలయములో పిల్లలకు చెప్పాను. ఈనాడు విద్యార్థులు giraffe మాదిరి తయారౌతున్నారు. Giraffeకి చాలా పొడవైన మెడ ఉంటుంది. తల ఒకచోట. Heart ఒకచోట వుంటుంది, అదేవిధంగా విద్యార్థులకుకూడా విచారణ ఒకచోట, హృదయం మరొకచోట. Giraffeయొక్క స్వరూపమిది. యోచించేది ఒకటి. చేసేది మరొకటి. ఈ విధంగా వుండటంచేత మానవత్వం కొంతవరకు క్షీణించిపోతున్నది. 'మనస్యేకం, వచస్యేకం, కర్మణ్యేకం మహాత్మనం'. ఈ మూడింటియొక్క యేకత్వమునే The proper study of mankind is man అన్నారు. అప్పుడే వాడు మానవుడౌతాడు. మనస్సులో ఒకటి చింతించటము, నోటితో మరొకటి చెప్పటము, చేతితో యింకొకటి చేయటము అయితే వాడు మానవుడుకాదు. దానవునికంటె హీనుడౌతాడు. చదువులో సారాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి. చదువులు కేవలం జీవితపరమావధికోసమేకాదు, జీవనోపాధికూడా వుండాలి. జీవనోపాధి మాత్రమేకాదు, జీవితపరమావధికూడా వుంటుండాలి. రెండింటియొక్క balance అత్యవసరము. పక్షికి రెండు రెక్కలు యెంత ప్రధానమో, మనిషికి రెండు కాళ్లు యెంత ఆధారమో, బండికి రెండుచక్రాలు యెంత ఆధారమో, మానవునికి యిహము, పరము రెండూ వుండాలి. పరమంటే యేమిటి? 'మనకు అర్థంకాదే! అర్థం కానిదాన్ని మనం యెందుకు పట్టుకోవాలి' అని మనం వూహించవచ్చును. అర్థం కానిదే మనకు అర్థం చూపిస్తుంది. మీరు జగత్తంతా చూస్తున్నారు. Every thing, every thing అంటున్నారు. నా దృష్టిలో every thing is nothing, nothing is every thing. దీనిని మీరు చక్కగా గుర్తించాలి. ఏది మనకు వినిపించటంలేదో, ఏది మనకు అర్థం కావటంలేదో అదే మనకు దారి చూపిస్తుంది.

ప్రతి మానవునికి ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి ఈ మూడు వుండాలి

sri sathyasai vahanamrutam

'కనుపించనిదే తినిపించును మన కర్మల ఫలమును జీవా!' ఏది కనిపించటంలేదో అదే మన కర్మాన్ని తినిపిస్తుంది. కనుపించనటువంటి దానిని మనం పట్టాలి. కనిపించేది పట్టి ప్రయోజనమేమిటి? చెట్టువుంది. పెద్దగా పెరిగింది. దండిగ పూవులు పూసాయి. కాయలు కాసాయి. పండ్లంతా వుంటున్నాయి. పండ్లకు నీరు పోస్తే రాలి పోతాయి. కానీ వేర్లకు నీరు పోయాలి. కనుపించని వేరుకు మనం నీరు పోసినప్పుడే కనుపించే ఫలపుష్పాలు పొందటానికి అర్హులమౌతాము. అదే విధంగా ఆధారమైన దానిని మనం విచారణచేయకుండా ఆధేయాన్ని తీసుకోకూడదు. ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి యీ మూడింటిని మనం యేకం చేయాలి. కుమ్మరివాడు కుండలు యెట్లాచేయాలి అని తెలుసుకున్నాడు. తెలుసుకున్నంత మాత్రమున అవి కుండలవుతున్నాయా, లేదు. కుండలు చెయ్యాలంటే మట్టిని తీసుకురావాలి. చక్కగా పదును చెయ్యాలి, తొక్కాలి, మెత్తబరచాలి. ఈ మాత్రంతోనే కుండలవుతున్నాయా? కావు. అవి చెయ్యాలి. అదే క్రియాశక్తి. కుండలు చెయ్యాలనేది, జ్ఞానశక్తి. కుండలు చేయటం క్రియా శక్తి. ఈ మూడు చేరినప్పుడే కుండతయారౌతుందిగాని కేవలం యిచ్ఛాశక్తి వున్నంత మాత్రమున కుండరాదు. జ్ఞానశక్తి వున్నంత మాత్రమున కుండరాదు. కనుక ప్రతిమానవునికి ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి యీ మూడు వుండినప్పుడే త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపంగా మారుతాడు. మానవుడు త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపుడు. త్రిమూర్తులనగా బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు. 'వీరు ఎక్కడ వున్నారు? ఎవరు చూశారు?' అని మీరనుకోవచ్చును. వేరే ప్రత్యేకంగా లేరు. సత్త్వరజోతమో గుణములే త్రిమూర్తి స్వరూపములు. సాత్త్వికమే విష్ణుస్వరూపము. సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మస్వరూపమే రాజసికము. ఈ మూడు గుణములు మనయందే వుంటున్నాయి.

త్రిదళం త్రిగుణాకారం త్రినేంత్రంచ త్రియాయుధం
త్రిజన్మ పాప సంహారం ఏకబిల్వం శివార్పణం.

అదే మన మానవత్వం.

హృదయమనే క్షేత్రమందు కలదు ఒక్క కల్పతరువు
దాని చుట్టు వనస్పతుల కలుపకంప పెరిగియుండు

srisathyasaivachanamrutam

కలుపు తీసి శుభ్రపరచ కల్పతరువు కానబడును.

మనము కలుపుకంపనంతా పెంచుకుంటున్నాముగాని పంటను పెంచుకోటంలేదు. మొట్టమొదట మన హృదయంలో లక్ష్యాన్ని విచారణచేయాలి. చదువుయొక్క సారాంశాన్ని గుర్తించాలి. మన నడక, మన నడత సరిగా వుంటుండాలి. ఇదే నీతి, నిజాయతీ అన్నారు. నీతి అనగా చక్కని ప్రవర్తన, చక్కని నడవడిక. నీతి అనేది మనలో లేకపోవటంవల్ల జాతియే క్షీణించిపోతున్నది. నీతి లేని జాతి, కోతిజాతి. నీతిని మనము సంపాదించుకోవాలి. జాతికి నీతియే ప్రధానమైనది. ఆ నీతి చదువుద్వారా వచ్చేదికాదు. లేక గురువులు బోధించేదికాదు. గ్రంథాలలో చదివేదికాదు. Friends gift యిచ్చేదికాదు. companies supply చేసేది కాదు. Marketలో కొనుక్కునేది కాదు. మన హృదయంనుండి ఆవిర్భవించాలి. మన నిత్యజీవితంలో ఆచరణరూపకంగా దానిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. ఆచరణ కేవలం చదువులతోనే వస్తుందనుకోటానికి వీలుకాదు. ఈ చదువులలో original Knowledge తక్కువ. కేవలం ఒక subject పై మాత్రమే పోతున్నారు.

ధనము రావచ్చు, పోవచ్చు; గుణము వచ్చేది, పోయేదికాదు

విద్యార్థినులారా! ఇంకా కొన్ని విషయాలుంటున్నాయి. ఈనాడు intermediate pass అయిన తక్షణమే Engineering college, Medical collegeలకు పోతున్నారు. ఏమిటిది? బ్రతుకుకోసం పాటుపడుతున్నారా? లేక జీవితముకోసం పాటుపడుతున్నారా? విచారణ చేస్తే తల్లితండ్రులుకూడా దీనిని చక్కగా గుర్తించటంలేదు, Intermediate pass అయిన తక్షణమే వాడింకా లేత మొక్కగా వుంటున్నాడు. వాడిని తీసుకొని పోయి యేదో narow mindలో పడవేస్తున్నారు తల్లితండ్రులు. ఈ పిల్లవాడు యింజనీరు కావాలి. డాక్టరు కావాలి దండిగా సంపాదించాలి, అనుకుంటున్నారు. ఏమిటి సంపాదన? గుణసంపాదనా లేక ధనసంపాదనా? ధనము రావచ్చు, పోవచ్చు. గుణము వచ్చేది పోయేది కాదు. ధనము పోతే సంపాదించుకోవచ్చు. గుణంపోతే వస్తుందా? రాదు. Intermediate కాగానే పోవటంవల్ల వాడు narow mind అయిపోతున్నాడు. Mechanicalగా అయిపోతున్నాడు. General knowledge, common sense వాడికి zero. ఏ మాత్రము ప్రపంచజ్ఞానము తెలియదు.

sri sathyasai vachanamrutam

ఆ యింజనీరింగ్‌లోనే పడిపోతుంటాడు. మెడికల్‌కు పోతే పీనుగులు కోయటము, చూడటంతో వీడూ ఒక పీనుగైపోతుంటాడు. ఇక వాడికి general knowledge ఎట్లావస్తుంది? ఇంతేకాకుండా ప్రాపంచికంగా చూచుకోటానికి language చాలా తక్కువ. English వాడికి యేమీరాదు. కనీసం డిగ్రీ అయినా తీసుకున్న తరువాత general knowledge, subjects అన్నింటిలో ఆరి తేరాలి. Awareness is life. అన్నింటిని సంపాయించి తరువాత Engineering కాని, Medicalకు గాని పోతే చక్కగా గుర్తించటానికి వీలవుతుంది. అట్లాకాకుండా పోవటంతో ఒక్క సంపాదన మార్గంలో తప్ప యింకొక మార్గంలో యే మాత్రము పనికిరాకుండా పోతాడు. అదికాదు

Life is a challenge, meet it
Life is a game, play it
Life is a dream, realise it
Life is a love, enjoy it.

యీ విధమైన విశాల భావంతో మనం పోవాలి.

విద్యార్థులు సమాజానికి ఉపయోగకరమైన జీవితాన్ని గడపాలి

యీనాడు మీరు చదివిన చదువుకు, రేపటిదినం జీవితంలో అనుభవించే అనుభవాలకు యేమాత్రం సంబంధంలేదు. మీరు యిప్పుడు చదివారు. పెండ్లి చేసుకున్నారు. మీ భర్త యింటికి పోయినారు. అత్తమామలు చెప్పినట్లు మీరు వినవలసిందే! భర్త చెప్పినట్లుగా వంగవలసిందే! అంతకుమించి మీరు వుద్యోగాలు చేయటానికి వీలుకాదు. అలాంటి సమయంలో యీ చదివిన చదువు యేమైపోతుంది? ఏ కొంతమందికో వుపయోగిస్తుంది. ఈ చదివిన చదువులో నిత్య జీవితానికి అవసరమైన చదువులేమిటో వాటిపై మీరు లక్ష్యం పెట్టాలి. సమాజంలో యేవిధంగా బ్రతకాలి? సమాజాన్ని యేవిధముగా గౌరవించాలి? సమాజంలో పుట్టాను, పెరిగాను, సమాజంలో జీవిస్తున్నాను. సమాజమునకు నా నుండి కలిగిన వుపయోగమేమిటి? నా నుండి సమాజమునకు వుపయోగమా? సమాజమునుండి నాకు వుపయోగమా? యీ విధమైన విచారణ చెయ్యాలి. అంతో యింతో సమాజానికి

sri sathyasai vachanamrutam

వుపయోగకరమైన జీవితాన్ని గడపాలి. కారణమేమిటి? నీ కీర్తి, గౌరవము, అభివృద్ధి, సర్వమూ సమాజమునుండే పొందినావు. సమాజానికి కృతజ్ఞత చెప్పనక్కరలేదా? ఒక hand kerchief క్రింద పడిపోతే యెవరో దానిని అందిస్తే thanks అంటావు. ఈ సమాజం నీకు అన్ని విధాల వుపయోగంచేస్తున్నది. అన్ని విధాల నీ మానవత్వాన్ని అభివృద్ధి కావిస్తుంది. దీనికి యేమి thanks చెప్తున్నావు? ఏమీ చెప్పటం లేదు.

ఈనాడు ఆకారమానవుడేగాని, ఆచరణమానవుడు ఎక్కడా కనిపించటంలేదు

ఈనాడు మానవత్వమును అర్థం చేసుకోటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. 'నేను మానవుడను, పశువును కాదు'. ఈ రెండింటిని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. దీనితోపాటు గ్రంథపరిచయంకూడా మనకు అవసరం. చదువు వుండాలి. దానితోబాటు నిత్యజీవితంలో మానవత్వంకూడా పెంచుకోవాలి. మానవుడు యెన్నో లక్షలసంవత్సరములనుండి పుట్టుతూవస్తున్నాడు. కాని మానవత్వం యింకా యెక్కడా పుట్టలేదు. మానవుడు రూపంతో గోచరిస్తున్నాడేగాని, ఆచరణలో మానవత్వం కనుపించుటలేదు. ఆచరణ మానవత్వానికి అత్యవసరం. మానవుడుగా పుట్టి పశువుగా ప్రవర్తించటం మంచిది కాదు. పది మందిని గౌరవించాలి. మాటాడే సమయములో కూడా balanceగా మాటాడాలి. ఎవరికి యే విధమైన కష్టం కలుగుతుందో నా మాటలవలన యేమైనా నష్టమా కష్టమా, నా ప్రవర్తన వల్ల కష్టమా, నష్టమా విచారించాలి. తల్లితండ్రులను మొట్టమొదట సంతోషపెట్టాలి. నా ప్రవర్తనచేత నా తల్లితండ్రులు ఆనందిస్తున్నారా లేక దుఃఖిస్తున్నారా అనే విషయాన్నికూడా చక్కగా గుర్తించాలి. అంతే గాని narow mindగా 'నా సంతోషం నాది, నా సుఖమే నాది, నా ఆనందమే నాది, ఇతరులు యెట్లాపోతే నాకేమి', అనుకోకూడదు. పశువు ముందువెనుకలు యోచిస్తుంది. పచ్చగడ్డి చూపిస్తే యెంతో ఆశతో పరుగెత్తి వస్తుంది. తుంట కట్టను చూపిస్తే పరుగెత్తిపోతుంది. అదే రీతిగా మంచిని చూపితే ప్రతి మానవుడు ఆకర్షిస్తాడు. చెడ్డను చూపితే వీనితో నాకేమి పని అని వెనుకకు పోతాడు. ఇది పశువుకూ వుంది, నీకూ వుంది. నీలో వున్న విశిష్టత యేమిటి? నీవిన్ని డిగ్రీలు తీసుకొని, యింత చదివి, మానవత్వాన్ని

sri sathyasai vachanamrutam

పొంది ఆదర్శం యేమి చూపిస్తున్నావు? కనుక ఆదర్శాన్ని చూపే విద్యలు మనకీనాడు అత్యవసరమైనవి. సమాజసేవ చేయ్యాలి. చదువుకున్నవాళ్లముకదా ధరించిన వస్త్రములు యేమాత్రము మాయకూడదు, నలిగి పోకూడదు అని మనం అనుకోకూడదు. నడుము వంచి పని చెయ్యాలి. ఆ క్రియలోనే సరైన ఆదర్శంవుంది. మన నిత్యజీవితంలో క్రియలలో మనం ఆదర్శాన్ని నిరూపించాలి. క్రియలు లేకపోతే మాటలతో ప్రయోజనములేదు.

చెప్పవచ్చు కోటి చెయ్యరు ఒక్కటి
చెప్పుట సులభంబు చేయుట కష్టంబు
ధాతకైన వాని తాతకైన

అన్నారు. చెప్పటం చాలా సులభం. కాని, చేసి చూపించాలి. అది సాయి సంస్థలలో వున్న ప్రధాన ఆదర్శము. మనము పెద్దలను గౌరవించాలి. తల్లితండ్రులకు సేవలు చెయ్యాలి. తోటి మానవులతో సరిగా మెలగాలి. ఏదో అహంకారంగా, గర్వపోతుతనంగా జీవించటానికి ప్రయత్నించకూడదు. దేనిని బట్టి గర్వము? ప్రపంచంలో దేనికంటె నీవు అధికుడుగా వున్నావు? దేనిలోనూ లేవే? నీవూ ప్రపంచానికి లొంగివున్నావు కదా? జీవితంలో నీవు master కావాలి గానీ slave కారాదు. అదే నేను కోరేటువంటిది. slave అంటే యేమిటి? నా mind, నా బుద్ధి, నా చిత్తము, నా యింద్రియము నా అంతఃకరణ అనుకున్నప్పుడు నీవు master. ఈ Mind, బుద్ధి, చిత్తము, అంతఃకరణ నీ slaves. నీ పరికరములు. నిజమా, కాదా? నా మనసు అని నీ స్వాధీనంలో వున్నట్టు నీవు భావిస్తున్నావు. నీ మనస్సుకు నీవు స్వాధీనమైపోతున్నావు. అప్పుడు మనసు master నీవు slave. అది నాకిష్టం లేదు. నీ మనసు నీ స్వాధీనంలో వుంచుకోవాలి. అప్పుడు నీవు master అయిపోతావు. Master కాకుండా నా మనస్సు, నా మనస్సు అని విఱ్ఱవీగి ప్రయోజనములేదు. మనస్సుకు నీవు స్వాధీనమైనావు. యింద్రియములకు స్వాధీనమైపోయినావు. బుద్ధికి వశమైపోయినావు. ఇక నీవు master యెట్లా అవుతావు? కావు. నీవు master కావాలి. అదే నిజమైన మానవత్వం. మానవత్వంనుండి దైవత్వానికి పోవటానికి అదే సరైన సూత్రము.

srisathyasaivachanamrutam

ప్రకృతిద్వారా పరమాత్మని పొందాలి

స్త్రీలు అత్యంత మెలకువతో మెలగాలి. కారణమేమనగా జగత్తంతటికి స్త్రీలే మూలకారణము. ప్రతిదానియందు స్త్రీ, పురుష పదములు వస్తుంటాయి. లక్ష్మినారాయణ, పార్వతీపరమేశ్వర, సీతారామ, రాధాకృష్ణ అని అంతటా స్త్రీ పేరు మొదట వస్తూ వుంటుంది. దేనివల్ల? స్త్రీ అంటే యేమిటి? ప్రకృతి అని దీని అర్థం. ప్రకృతి-పరమాత్మ. ఇదే జడచైతన్యములయొక్క స్వరూపాలు. లక్ష్మినారాయణ అంటే లక్ష్మినారాయణుని this అని భావించరాదు. లక్ష్మి ప్రకృతి. నారాయణ శక్తి. మొట్టమొదట ప్రకృతిని ఆశ్రయిస్తున్నాము. పరమాత్మని పొందుతున్నాము. చూశారా? ఈ విధమైన అంతరార్థాన్ని మనము చక్కగా గుర్తించాలి. ప్రకృతి పరమాత్మ సమ్మిళిత స్వరూపమే యీ జగత్తు. సర్వము ఒక్కటే. ప్రపంచము matter. భగవంతుడు నిత్యసత్యమైన being. Matter+being=GOD. కనుక ప్రతి matter యందుకూడ దివ్యశక్తి అనే energy వుంటుండాది. దివ్యశక్తి లేకుండా matter లేదు. Matter లేకుండా దివ్యశక్తి లేదు. స్త్రీ అనగా ప్రకృతి కనుక యీ ప్రకృతి ఆదర్శవంతముగా వుండాలి. ప్రకృతియందే పంచభూతములు వుంటున్నాయి. పంచకోశములుంటాయి. అన్నింటికి ప్రకృతే ఆధారము. కనుక ప్రకృతిని మనం ఆశ్రయించి పరమాత్మను విస్మరిస్తే ప్రయోజనం లేదు. ప్రకృతిద్వారా మనం పరమాత్మను పొందాలి. అదే through body. అందువల్లనే దీనిని అక్షరము అన్నారు. అక్షరమంటే మీరేదో ఒక అక్షరమని అనుకుంటారు. కాదుకాదు. ఇది క్షరాక్షరముల చేరికయే! జడ చైతన్యముల చేరికయే! క్షర అనగా ఒకటి. అక్షర-అనగా ఒకటి. అక్షరమనగా శాశ్వతము. క్షరమనగా అశాశ్వతమని అనుకుంటున్నారు. కానీ అక్షరములోనే శాశ్వతము, అశాశ్వతము రెండూ వుంటున్నాయి. అ-క్షర. అ-అనగా ఆత్మ. క్షర అనగా శరీరము. నశించిపోయే శరీరమనేక్షరము, నశించని ఆత్మ అనే అకారము, రెండూ చేరినదే అక్షరము. ఆత్మ+నశించిపోయే శరీరము రెండింటి చేరికయే అక్షరము. కనుక, మానవుడు అక్షరస్వరూపుడు అన్నారు.

సబ్జక్టులో మార్కులు రాకపోయినా సంతోషమేకాని, జీవితంలో రిమార్కులు రాకూడదు

srisathyasaivachanamrutam

భగవద్గీతయందు అక్షరతత్త్వము అంతరార్థములతో ప్రబోధింపబడుతూ వచ్చింది. మనం అంతరార్థాలు చూడటంలేదు. యథార్థాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటంలేదు. అక్షరతత్త్వంలో అక్షరజ్ఞానము, పదజ్ఞానము, వాచజ్ఞానము, అన్ని జ్ఞానములు మనలో వుంటుండాలి. ఈ అన్ని జ్ఞానాలు మనలో వుండినప్పుడే మానవత్వం అర్థవంతమౌతుంది. అట్లు లేకుండాపోతే మానవత్వం వ్యర్థమై పోతుంది, బంగారూ! కనుక, మానవత్వంలోని విశిష్టతను మనం గుర్తించాలి. వినయ, విధేయతలను మనం పెంచుకోవాలి.

విద్య యొసగు వినయము
వినయంబువలన కలుగుపాత్రత
పాత్రతవలన ధనము ధనమువలన ధర్మంబు
ధర్మంబువలన ఐహిక ఆముష్మికములనొందు నరుడు.

వినయమే మనకు ప్రధానమైనది. వినయములేకుండా గర్వపోతుగా మనం జీవించినామంటే గర్వపోతుకు సోమరితనం వుంటుంది. ఈ సోమరత్వానికి యెక్కడకూడ స్థానం వుండదు. తినటానికికూడ అధికారం లేదు. అలాంటి శాసనం వుంది. మనం పని చెయ్యాలి. కండలు కరిగితేనే పండ్లంతా కదులుతాయి. ఈ విధమైన భావంతో మనం జీవించాలి. సరైన క్రమశిక్షణతో జీవించాలి. సమాజసేవలో పాల్గొనాలి. ఇంటిలో తిని కూర్చోటం కాదు. First class లో ప్యాసయ్యామని కాదు. మీ క్లాసులో subject లో యే marks లేకపోయినా స్వామికి సంతోషమే కాని, జీవితంలో రిమార్కులు మాత్రము తేకూడదు. అది లేనటువంటి జీవితాన్ని మనం పోషించుకోవాలి.

అనాత్మను తొలగించుకోవటంకోసం సాధన చేస్తున్నామని గుర్తించాలి

విశ్వాసమే మన శ్వాసయని భావించుకోవాలి. ప్రతి దానికి విశ్వాసంవుండాలి. కొంతమంది అంటుంటారు, 'ఏమిటివి, మూఢనమ్మకాలు? అన్నింటిని విశ్వసించుకుంటూ పోతుంటే యింతకంటె పిచ్చితనం మరొకటిలేదు', అనుకుంటారు. విశ్వాసం లేకుండా యెవడు జీవిస్తున్నాడు ఈ లోకంలో? మార్కెట్టుకు పోయి కూరగాయలు తీసుకొని యింటికి వస్తానని విశ్వాసమే లేకపోతే వాడు మార్కెట్టుకే పోడు. ఆఫీసుకు పోయి తిరిగి

sri sathyasai vachanamrutam

సాయంకాలము యింటికి వస్తానో లేదో మధ్యలో యెక్కడో చచ్చిపోతాననుకుంటే వాడు ఆఫీసుకే పోలేడు. ప్రతి ఒక్కటి, తెల్లవారిలేచి రాత్రి పరుండేంతవరకు మనం విశ్వాసంతోనే పని చేస్తున్నాము. కాని, దైవ విశ్వాసమే మనకు లేదు. ఒక సిద్ధాంతి వ్రాసిన పంచాంగాన్ని పట్టుకొని మనం జీవితాన్ని గడుపుతున్నాము. ఈనాడు అమావాస్య అంటే మనం తర్పణాలు విడుస్తున్నాము. ఈనాడు యేకాదశి అంటే వ్రతాలు చేస్తున్నాము. ఈ ఏకాదశి కాని అమావాస్య కాని యేమైనా బోర్డు కట్టుకొని వచ్చాయా? సిద్ధాంతి వ్రాసిన పంచాంగాన్ని విశ్వసిస్తున్నాము. కాని 'తత్త్వమసి, ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ, అయమాత్మ బ్రహ్మ, అహం బ్రహ్మోస్మి', అని వేదం యెన్నో విధాల ఘంటాపథంగా చెప్తుంటే దానిని విశ్వసించటం లేదే? ఆ బలహీనత నీకుంది. అనిత్యము, ఆశాశ్వతమైనదానిని సులభంగా విశ్వసిస్తున్నావు. నిత్యసత్యమైనదాన్ని విశ్వసించటంలేదు. ఆ బలహీనతను మనం దూరం చేసుకోవాలి. ఈనాడు మనం చేసే సర్వ సాధనలు ఆత్మను తెలుసుకోటంకోసం కాదు. ఆత్మ సర్వత్రా వుంటుంది. నీవే ఆత్మ స్వరూపుడు. అనాత్మను తొలిగించుకోటం కోసమే నీవు సాధన చేస్తున్నావు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాలి.

మనంచేసే సమస్త కర్మలు చిత్తశుద్ధికోసమే!

టవల్ వుంది. చాకలివానికి వేశావు. దానిలో మలినం చేరిపోయింది. కాబట్టి, ఆ మలినం తీసివేయటానికి వేశావు. వాడు తెల్లగా చేసుకొచ్చాడు. చాకలి తెల్లగా చేసుకొచ్చాడనుకున్నావు. నిజానికి, చాకలి యిందులో మాలిన్యం మాత్రమే తీసివేసి తెచ్చాడు. అంతే! తెలుపు దాని స్వభావమే! అదే రీతిగా నీ చిత్తము నిత్యమై, సత్యమై, శుద్ధమై వుంటుండాలి. సాధన అనే చాకలి దాని మాలిన్యాన్ని తీసేస్తున్నాడు. సాధనలంతా 'చిత్తస్య శుద్ధయేకర్మః'. మనం చేసే సమస్త కర్మలు చిత్తశుద్ధికోసం చేస్తున్నాము. అంతేకాని జ్ఞానసిద్ధికోసం కాదు. చిత్తశుద్ధి కలిగిన తరువాత జ్ఞానసిద్ధి లభిస్తుంది. కనుక, మనలో చేరిన మాలిన్యాన్ని మనం మొట్టమొదట తుడుచుకోటానికి ప్రయత్నంచేయాలి. మనలో చేరిన రాగద్వేషాలు దూరం చేసుకోవాలి. అవి వుండినంతవరకు మనం రావణాసురులవలె వుంటుంటాము. అన్ని సౌకర్యాలు, సదుపాయాలు, పేరు ప్రతిష్ఠలు వుంటున్నాయి. అన్ని

srisathyasaivachanamrutam

బలములు వుంటున్నాయి కాని, ఆత్మ బలము లేదు. ఎన్ని బలములుండి యేమి ప్రయోజనము? ఆత్మబలం లేకపోతే వాడు దుర్బలుడే అవుతాడు. ఆత్మవిశ్వాసం కావాలి. అదే self confidence. Self confidence తరువాత self satisfaction. తరువాత self sacrifice. Self sacrifice చేసినప్పుడే self realisation. మనం sacrifice యేం చేస్తున్నాము? ఏమీలేదు. సమాజానికి సేవ చేయాలి. మన శరీరం వచ్చింది ఎందుకోసం? కర్మ చేయటానికే శరీరం వచ్చింది. కనుకనే 'శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం', అన్నారు. ఈ శరీరంతో ధర్మాన్ని ఆచరించాలి. నీ conscience ను తృప్తిపరచుకోటం, నీ ధర్మం. అట్లుకాకుండా ఏదో శారీరక తృప్తి అనుభవించుకోవాలంటే అది పశుధర్మం. పశువుకైనా హద్దులుంటున్నాయి. ఈనాడు మానవునికి అట్లాంటి హద్దులు లేవు. మానవుడై పుట్టి మానవత్వాన్ని గుర్తించుకోలేకుండా, మానవత్వానికి అర్థం తెలుసుకోకుండా మానవుడుగా జీవిస్తున్నాము. అది సార్థకత కాదు. 'మా-నవ'. 'నవ' అంటే క్రొత్త. 'మా' అంటే కాదు. నేను క్రొత్తవాడు కాదు అని అర్థం. ఎన్నో జన్మలనుండి మనం వస్తున్నాము. మనం పాత వాళ్లమే! రోత వాళ్లమే! ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి తిరిగి మన జీవితం పాతకు రాకుండా, రోతకు రాకుండా, నూతనంగా జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి.

విద్యార్థినులు ఆదర్శజీవితం గడపాలని నేను ఆశిస్తున్నాను

విద్యార్థినులారా! మీరెంతో అదృష్టవంతులు. మొట్టమొదట మీరు యీ కళాశాలలో చేరినందుకు వినయవిధేయతలు నేర్చుకొని సమాజానికి ఆదర్శజీవితాన్ని అందించి. తల్లితండ్రులను సంతోషపరచి అన్ని విధములుగా ఆదర్శముగా జీవించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. మన విద్యాసంస్థలలో విద్య ఒక నిమిత్తమాత్రమే! నిమిత్త మాత్రంగా విద్యను పెట్టుకొని మేము విద్యాలయములు ప్రారంభించామే కాని వ్యాపారసంబంధ రంగంగా మేము ప్రారంభించలేదు. దేశములో యీనాటి యువకులంతా భవిష్యత్తులో భారతవీరులౌతారు. కనుక మీరు మార్గదర్శకత్వం అందించాలి. ఏ పది మందైనా యిందులో లభిస్తే యెంతో అదృష్టమే. కనుక సాధ్యమైనంతవరకు అందరూ

sri sathyasai vahanamrutam

ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అందించాలని నేను యెక్కువగా ఆశిస్తున్నాను. మీరుకూడా దానికి తగిన విధముగా ప్రయత్నముచేసి ఆశయాన్ని తీర్చాలని గట్టిగా దృఢసంకల్పం చేసుకోవాలని ఆశిస్తున్నాను. ఆశీర్వదిస్తున్నాను.

ముఖ్యముగా మన కళాశాలలో అన్ని విధములైన కళలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి. జీవితకళకూడా దీనిలో ప్రధానమైనది. లౌకిక కళలు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి. అవి passing clouds. భవిష్యత్తులో సమాజంలో పోయి ఆదర్శంగా నిరూపించే కళలు మనము నేర్చుకోవాలి. ఆ కళలే సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస. అవే మన పంచ ప్రాణాలు. మనం violenceలో పోకూడదు. చాలా ప్రశాంతమైన జీవితాన్ని గడపాలి. ఈనాడు ఎక్కడ చూచినా విద్యార్థుల అల్లకల్లోలాలు విపరీతమైపోతున్నాయి. అది మంచిది కాదు. చదువుకున్నవారంతా మూర్ఖులవలె బజారులో పోయి కేకలు వేసుకుంటూ style చేయటం చదువుకు తగిన లక్షణంకాదు. మన చదువుకే కాకుండా, సంస్థకే కాకుండా, మానవత్వానికే కళంకము తెచ్చినవాళ్లమౌతాము. మానవుడీరీతిగా ప్రవర్తించకూడదు. ఎలాంటి చదువు లేకపోయినప్పటికి, మానవుడుగా పుట్టినవాడు యీ ప్రవర్తనలో ప్రవేశించకూడదు. శాంతమైన జీవితాన్ని, ప్రేమజీవితాన్ని, ధర్మజీవితాన్ని గడపాలి. సత్య జీవితంగా జీవించాలి. ఇదే నిజమైన జీవితము.

విద్యార్థినులారా! యీనాడు B.Ed college ప్రారంభోత్సవం చేశాము. వచ్చే సంవత్సరమునుండి ట్రైనింగ్ కాలేజీకూడా అవుతుంది. ఈ ట్రైనింగ్ ఎంతవరకు? యితరులకు బోధించేది మనం ఆచరించి బోధించాలి. మీకు అనేక పర్యాయములు చెప్పాను. Physics teacher laboratoryలో తీసుకుపోయి మీకు explain చేయవచ్చు. Chemistry teacher రసాయనశాలలో తీసుకుపోయి explain చేయవచ్చు. English teacher book చదివి grammer చెప్పి చక్కగా explain చేయవచ్చు. అన్నీ explain చేస్తారు. కానీ physical Instructor మాత్రము one, two, three అని తాను చేసి చూపిస్తాడు. అదే విధముగనే మన college విద్యార్థినులంతా ప్రతి విషయము చేసి చూపించాలి. అది ముఖ్యమైనది. పదిమందికి బోధించి మీరుమాత్రం చేయకపోతే యీనాటి

జగత్తు సహస్రనేత్రాలతో చూస్తూవుంటుంది. సాయిబాబా సంస్థ అంటే వీళ్లు యెట్లా వున్నారు అని. బయట యెట్లా వుంటారు అని యెంతో చూస్తూవుంటారు. ఒకరికోసం కాదు, మనం యీ show చేయనక్కరలేదు. ఆడంబరములకు పోనక్కరలేదు. Attractionsకు పోనక్కరలేదు. మన తృప్తి మనకు కావాలి. నేను సరిగా వుంటున్నానని నీ conscience నీకు తృప్తి చేయాలి. ఆ విధంగా మనం నడుచుకోవాలి. అప్పుడు యెవ్వరికీ దేనికి మనం భయపడనక్కరలేదు. తప్పు వున్నప్పుడే భయం వస్తుంది. తప్పులేనప్పుడు భయం వుండటానికి వీలులేదు. సమాజంలో వుపయోగపెట్టుకొనే జీవితంగా general knowledge, commonsense యీ రెండింటిని develop చేసుకోవాలి, చదువుతోబాటు. అంతే కాని యేదో book knowledge మాత్రం పెంచుకుంటే ప్రయోజనం లేదు . జీవనోపాధికూడా అవసరమే. Training college లో మీరు pass చేసి అనేకమంది పిల్లలను వుత్తీర్ణులను గావించి వారిని ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థినులుగా తయారు చేయటానికి మీరు సిద్ధంగా వుండాలని నేను ఆశీర్వదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

(తేదీ 30-07-1987న అనంతపురం కళాశాలలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోపన్యాసము)

sri sathyasai vahamrutam